

[Jørgen Winther]

mand af mange. Vi kan procentregning, og det er godt og vel seks pct. af samtlige sygeplejersker. Og hvis arbejdsministeren havde lidt kendskab til sygehusvæsenet, ville hun vide, at det ofte er de ganske små marginaler, der bevirker, at ventetiderne bliver utrolig lange.

Der er et ordsprog, der siger, at det er det sidste strå, der knækker kamelens ryg, og et andet ordsprog siger, at bare én dråbe vil få bægeret til at flyde over. De gode gamle ordsprog er udtryk for masser af erfaring, og disse seks pct. af sygeplejerskerne er virkelig medvirkende til, at der er mange problemer på sygehusene.

Det er sådan, at på Sønderborg Sygehus er hver tiende seng nu lukket, og man siger, at det er på grund af orlovsordningerne. På Odense Sygehus kan man ikke operere de hjertepatienter, som man ønsker, netop fordi sygeplejerskerne har orlov. Nu er der snart sommerferie, og jeg forudser et kaos på sygehusene til sommerferien på grund af orlov, som skal tages i tilslutning til ferie. Endelig har vi også manglende fleksibilitet, for det er jo sådan, at man ikke engang må have en seng på gangen bare i nogle ganske få timer; det har arbejdsministeren også blandet sig i.

Det, der er sagen, er jo, at regeringen tænker på, at fagforeningerne skal i centrum. Vi tænker på, at patienten skal i centrum. Regeringen modvirker effektiviteten på sygehusene og vil heller ikke være med til, at patienter kan komme på privathospitalerne; det er sagen i en nøddeskal.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ministeren siger, at problemerne på sygehusene ikke skyldes regeringens orlovslovgivning fra sidste år. Hvorfor i alverden er det så netop den lov, vi i dag ændrer? Det er jo netop det lovforslag, der ligger på bordet i dag, der kan give sygehusene et pusterum, fordi regeringens orlovsordninger gjorde, at syv pct. af sygeplejerskerne ifølge ministeren selv har søgt orlov.

Så når ministeren herfra siger, at der kun er tale om syv pct. af sygeplejerskerne, så vil jeg gerne spørge ministeren: Er ministeren ligeglad med syv pct. af kapaciteten på sygehusene? Spiller det ingen rolle for ministeren, at der mangler syv pct. af kapaciteten dér, når vi oven i købet i forvejen har alt for lange ventelister?

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil da godt sige det sådan, at jeg har rimelig forståelse for, at arbejdsministeren ikke har haft tid til at følge pressen gennem de seneste flere måneder omkring dette tema om mangel på sygeplejersker på vore hospitaler. Men jeg kan anbefale arbejdsministeren blot at tage Ekstra Bladet frem fra i dag. Der står, at 26 nordjyske patienter med komplicerede ryg-sygdomme med deres helbred og førlighed må betale prisen for den nye orlovsordning.

Arbejdsministeren ryster på hovedet. Jeg forstår, at hun mener, at cheflæge på Aalborg Sygehus, Carsten Larsen, udtaler sig mod bedre vidende, og det er jo stærk kost.

Det er jo underligt, at regeringen nu kommer med dette forslag. Man har i måneder nægtet, at denne nye orlovsordning fra 1. januar skaber problemer, og man siger i dag: Jamen det var intet problem. Jeg vil gerne have et klart svar fra arbejdsministeren på, hvorfor i alverden regeringen så er kommet med en ændring af ordningen. Og hvorfor har man siddet i timelange forhandlinger med Dansk Sygeplejeråd og andre personalegrupper og Amdsrådsforeningen som ansvarlige? Der er problemer med den nye ordning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Man må jo nok undre sig lidt over den her debatform.

Regeringen har jo – og det er vi Socialdemokratiet godt tilfredse med – netop gjort det, at man har fået en aftale op at stå med amterne om, at man dér skal give nogle tilbagemeldinger hver fjortende dag om, hvordan situationen ser ud. Og endvidere har man den opfattelse – og det har vi også i Socialdemokratiet – at 3.000 sygeplejersker ikke kan være årsagen til det, som er sygehusenes problem. Men det får vi faktisk mulighed for at få konstateret, når det nu skal bevises, at man ikke er i stand til at klare en genbesættelse og den omlægning, der er så hårdt brug for, også i relation til, hvordan man kan inddrage andre persongrupper.

Derfor synes jeg, at man skal spare på kruttet. Der bliver masser af muligheder, hvis det er sådan, at man har ret, men det tror vi ikke man har. Vi tror på, at denne opgave kan løses.